

her i samfundet, hvor vi har en stabil beskæftigelse.

Man kan ikke bare give los og ekspandere den offentlige økonomi og ansætte en masse mennesker i den offentlige sektor, for det kommer vi til at betale for senere. Så der er en meget vanskelig balancegang i den økonomiske politik mellem det at ekspandere forbruget og øge beskæftigelsen og føre en forsvarlig finanspolitik. Den hårfine balance er der i det, og det er den, vi hele tiden prøver at holde os inden for. Jeg synes ærligt talt, at det lykkes meget godt.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

**Thomas Adelskov (S):**

Altså lige for historikkens skyld så er vi vel enige om, at der var mange forskellige årsager til, at mange kommuner f.eks. lige pludselig begyndte at melde deres ledige ind i ledighedskøen. Der var mange årsager til, at det så lidt svært ud i de første år, efter at vi havde overtaget fra den tidligere borgerlige regering.

Det skal ikke ligge hr. Lars Barfoed til last, hvad hans tidligere partikolleger gjorde, når de stod her i Folketingssalen og skreg, at pengene fossede ud af statskassen, og gjorde grin med den daværende statsminister, Poul Nyrup Rasmussen, når han sagde, at man kunne knække ledighedskurven.

Men det skete rent faktisk, og vi efterlod sådan set et samfund, hvor der var over 30 mia. kr. i overskud årligt, og hvor arbejdsløsheden aldrig havde været så langt nede i løbet af den tid, hr. Barfoed kunne tænke politisk, så der skal sådan set ikke herske tvivl om, hvordan det historisk hænger sammen.

Fremtrædende økonomer siger i dag, at den plan, som hr. Barfoed advokerer her, med skattelettelser, som skal stimulere det indenlandske forbrug, ikke virker, fordi det, man stimulerer, er det udenlandske forbrug, altså det, vi køber i udlandet – det er biler, det er både, det er rejser. Så mit spørgsmål til hr. Barfoed var: Var det ikke en idé, at hr. Barfoed og regeringen i stedet for at lægge for 9 mia. kr. beskæftigelse i udlandet satte sig ned sammen med Socialdemokratiet og prøvede at lægge en plan for, hvordan vi skaffer beskæftigelse i Danmark?

(Kort bemærkning).

**Lars Barfoed (KF):**

Jeg anerkender ikke rigtigheden af de løsrevne citater fra Børsen i dag. Det er jo ikke sådan, at

fordi der er en økonom fra en større dansk bank, som måske endda er citeret lidt løsrevet – det ved jeg ikke – i Børsen, så er det en sandhed, som vi alle skal bøje os for. Jeg anerkender ikke rigtigheden af de udsagn. Jeg mener bestemt, at regeringens forårspakke hjælper og stimulerer aktiviteten i samfundet, øger beskæftigelsen. Nu kan vi jo se, hvordan det kommer til at gå i 2005, men foreløbig går det jo meget godt, beskæftigelsen stiger rent faktisk i øjeblikket, på trods af at de internationale konjunkturer ikke rigtig følger med.

Og igen: Det er jo ikke mig, der starter, men når hr. Thomas Adelskov vil ind på de der pralerier om, hvordan det gik med at styre økonomien under den socialdemokratiske regering, skal jeg bare sige, at den offentlige gæld altså steg med over 30 mia. kr., da Socialdemokratiet havde regeringsmagten, på trods af gode konjunkturer.

Vi reducerer gælden.

(Kort bemærkning).

**Ole Stavad (S):**

Jeg anser normalt hr. Lars Barfoed for at være en af de mere saglige debattører, så jeg synes egentlig, at eksempelvis det sidste udsagn er lidt kedeligt. Gælden skyldtes jo, at vi overtog et stort underskud fra den tidligere regering.

Jeg vil godt bede hr. Lars Barfoed svare på tre spørgsmål: Kan hr. Lars Barfoed bekræfte, at fra 1994 – altså efter at den nye regering kom til i 1993 – virkede politikken sådan, at beskæftigelsen faldt hvert eneste år til langt ind i 2002. Kan hr. Barfoed bekræfte det?

For det andet: Hr. Barfoed påstår, at vi, da ledigheden var på samme niveau som nu, lavede en opstramning. Ja, vi lavede en justering for at undgå overophedning. Kan hr. Barfoed bekræfte, at arbejdsløsheden efter den justering fortsatte med at falde og beskæftigelsen med at stige?

For det tredje: Kan hr. Barfoed med de mange gode intentioner, som jeg heller ikke er i tvivl om at hr. Barfoed har, svare mig på, hvorfor det går galt med beskæftigelsen under borgerlig regering? Jeg har lige været tilbage og kigge i ti-årsoversigten for statistikkerne, og fra 1988 til 1993 faldt den private beskæftigelse med mellem 130.000 og 140.000. Hvorfor gentager det sig, hver gang vi får en borgerlig regering?